

men kan efter omstændighederne også komme på tale i andre tilfælde.

Straffelovens § 264 omhandler visse former for husfredskrænkelser. Efter bestemmelsens stk. 1 straffes den, som uberettiget 1) skaffer sig adgang til fremmed hus eller andet ikke frit tilgængeligt sted, eller 2) undlader at forlade fremmed grund efter at være opfordret dertil. Straffen er bøde eller fængsel indtil 6 måneder. Hertil føjes i stk. 2 en skærpet strafferamme på fængsel indtil 4 år, som er forbeholdt tilfælde, hvor indtrængen i fremmed hus mv. efter stk. 1, nr. 1, sker med forsæt til at skaffe sig eller gøre sig bekendt med oplysninger om en virksomheds erhvervshemmeligheder eller under andre skærpende omstændigheder. Den skærpede strafferamme i stk. 2 sigter i lighed med § 263, stk. 3, navnlig på tilfælde af erhvervsspionage, men kan efter omstændighederne også komme på tale i andre tilfælde.

Efter § 265 straffes den, der krænker nogens fred ved trods forud af politiet given advarsel (tilhold) at trænge ind på vedkommende, forfølge vedkommende med skriftlige henvendelser eller på anden lignende måde forulempe vedkommende. Straffen er bøde eller fængsel indtil 6 måneder. En advarsel fra politiet har gyldighed for 5 år.

Hovedbestemmelsen om ærekrænkelser er straffelovens § 267, stk. 1, som foreskriver bøde eller fængsel indtil 4 måneder for den, som krænker en andens ære ved fornærmelige ord eller handlinger eller ved at fremsætte eller udbrede sigtelser for et forhold, der er egnet til at nedsætte den fornærmede i medborgeres agtelse. Stk. 1 suppleres i stk. 2 og 3 af bestemmelser, der definerer visse omstændigheder som skærpende og i nogle af disse tilfælde knytter en skærpet sidestrafferamme på op til 6 måneders fængsel til tilstedeværelsen af de i lovtæksten nævnte skærpende omstændigheder.

Til § 267 føjes i § 267 a en bestemmelse om, at der med hensyn til visse sigtelser ikke ved pådømmelsen skal kunne »tages hensyn til påstand om, at den i samfundet i almindelighed gældende vurdering af sigtelstens utilbørlighed ikke skal finde anvendelse«.

En sigtelse omfattet af § 267 er straffri, når dens sandhed bevises, såvel som når den, der i god tro fremsætter sigtelsen, har været forpligtet til at udtale sig eller har handlet til berettiget varetægelse af åbenbar almeninteresse eller af eget eller andres tarv, jf. § 269, stk. 1. Oplyses omstændigheder, som gav føje til at anse sigtelsen for sand, kan straffen efter § 269, stk. 2, bortfalde.

§ 272 åbner mulighed for strafbortfald, når en handling efter § 267 er fremkaldt ved utilbørlig adfærd af

den forurettede eller når den forurettede har øvet gengæld mod fornærmeren.

Af straffelovens § 275 a fremgår, at sager om § 267 og § 268 (injuriesager) bør fremmes med størst mulig hurtighed.

Om forarbejderne til §§ 263-275 a henvises til betænkningens side 846-854, 864-870, 875-881.

4.14.2. *Straffelovrådets overvejelser*

Udvalget om økonomisk kriminalitet og datakriminalitet (Brydensholt-udvalget) har foretaget en omfattende behandling af spørgsmål med tilknytning til informationskrænkelser. Udvalget har som led heri stillet forslag om nye straffelovsbestemmelser og om ændring og/eller ophævelse af eksisterende straffelovsbestemmelser, herunder freds- og ærekrænkelser i straffelovens kapitel 27 (§§ 263-275 a).

Straffelovrådet har på den baggrund som udgangspunkt undladt at fremkomme med forslag på dette område. Rådet bemærker dog, at man er enig i Brydensholt-udvalgets opfattelse, hvorefter kriminalitet rettet mod informationer bør være undergivet samme strafmaksimum som kriminalitet rettet mod mere traditionelle økonomiske værdier i form af penge og ting.

B.l.a. som følge heraf foreslår rådet strafmaksimum i §§ 263, stk. 3, og 264, stk. 2, hævet fra 4 til 6 års fængsel svarende til det strafmaksimum, som foreslås for berigelsesforbrydelser, jf. pkt. 4.14 nedenfor. Endvidere foreslås en præcisering af lovens skærpselskriterier, hvorefter straffen kan stige til fængsel indtil 6 år, når et forhold som omhandlet i § 263, stk. 1 eller 2, eller i § 264, stk. 2, er begået med forsæt til at skaffe sig eller gøre sig bekendt med oplysninger om en virksomheds erhvervshemmeligheder eller under sådanne omstændigheder, at det påfører andre en betydelig skade eller indebærer en særlig risiko herfor.

Rådet bemærker i øvrigt, at man ikke har fundet grundlag for at ændre strafferammerne i §§ 263, stk. 1, 264, stk. 1, 264 a og 264 c-d. Det fremhæves i den forbindelse, at en ønskelig skærpet opmærksomhed om strafværdigheden af husfredskrænkelser ved indbrud i privat beboelse kan komme til udtryk uden ændring af normalstrafferammen i § 264, stk. 1, jf. pkt. 3.10 ovenfor.

Straffelovrådet finder, at strafmaksimum i § 265 om overtrædelse af tilhold bør bringes på linje med § 266 om trusler mv. og foreslår derfor en skærpselse fra 6 måneders til 2 års fængsel.

Efter rådets opfattelse kunne der rejses spørgsmål om ophævelse af §§ 266 a og 266 c, idet disse bestemmelser sjældent anvendes. Rådet afstår dog fra at gå